

Belgen in Rotterdam

België is zeer aanwezig in Rotterdam op het Filmfestival. Er is niet alleen het warm aanbevolen I'M THE SAME I'M AN OTHER van Caroline Strubbe maar ook de onverslijtbare en eeuwig jonge Boris Lehman met zijn nieuwste, zeer amusante saga van ongeveer 5u en half MES SEPT LIEUX (foto) en FEEL MY LOVE, een documentaire van Griet Teck.

Concordia res parvae crescunt. Dat eendracht macht maakt wordt tegenwoordig duidelijk in de filmkunst in België, lang voor onze politici daar achter zijn gekomen. Want terwijl Sophie Schoukens (Marieke, Marieke) gedwongen wordt om in Wallonië geld te gaan zoeken voor haar nieuwe film, ondersteunt het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) MES SEPT LIEUX.

In 1991 was 'Babel' van Boris Lehman een feit, een opus magnum zo is intussen gebleken, waarvan MES SEPT LIEUX al het vierde luik vormt. Voor de projectie in de Bozar in Brussel, waar de film enkele dagen geleden in wereldpremière ging, zei Boris Lehman onder meer: "Indien je geen weet heb van cinema in de 21ste eeuw, dan ontbreekt je iets essentieels".

Boris Lehman is in de eerste plaats een integer filmmaker, die op een artisanale manier filmt – en wanneer dat maar even mogelijk is – zijn liefde voor de pellicule niet onder stoelen of banken steekt. Een Belgische Jonas Mekas zeg maar, die intussen al zo'n 50 jaar bezig is. Ook nu weer trekt hij bijvoorbeeld een lompe duikerspak aan om in vieze modder van de werken op het Flageyplein op zoek te gaan naar enkele verloren filmrollen. Een van de talloze, vaak hilarische metaforen in de 323' durend verfilmde dagboek volgeplakt met allerlei mozaïsche puzzelstukjes, want zoals het ambachtelijke vakmensen past, mag het iets meer zijn. Toen de filmmaker uit zijn huurwoning werd gezet, leek het ogenblik rijp om even terug te kijken op de 7 plekken waar hij ooit had gewoond en die hem dierbaar zijn gebleven. Ondanks alle knipogen, zelfs ingelaste slapstick fragmenten (onder andere Max Linder die met een badkuip worstelt) en anekdotes, wordt iedereen die voor de camera wordt geroepen met het nodige respect bejegend. Kop van jut blijkt Boris zelf – zelfironie, zichzelf relativeren is zijn handelsmerk geworden – die als belangrijkste figuur, 10 hoofdstukjes lang de kijker laat aanvoelen wat voor een verstrooide professor hij eigenlijk wel is, maar geen geheimen heeft over zijn financiële status of lichamelijke conditie. Het mooiste moet dan nog komen, want de laatste hoofdstukjes tonen fragmenten van pure beeldpoëzie, die ontroeren, uitnodigen tot reflectie en zelfonderzoek. Alsof de maker wil zeggen: "Genoeg gelachen nu, hoe sta jij er eigenlijk voor?"

Na afloop is het dan bijgevolg geen wonder dat velen, na de maker met een minutenlang applaus te hebben uitgewuifd een stil hoekje zullen opzoeken. Het was inderdaad 'iets meer' dan een gewone filmvertoning. "Hier in Rotterdam wordt er veel minder gelachen" aldus Boris in Rotterdam, waar de film dinsdag nog eenmaal wordt vertoond.

- Ik hoop dat ik vannacht goed kan slapen.
- Ik heb je net 2 pilletjes gegeven.
- Heb je me 2 pilletjes gegeven ?
- Ja daarnet
- Ik ben helemaal in de war.
- Geeft niet. Nu is het tijd om te gaan slapen.
- Ik hoop dat ik vannacht goed kan slapen.

Een stukje dialoog uit FEEL MY LOVE, van de Belgische cineaste Griet Teck.

Met de toenemende vergrijzing van de bevolking is het bespreekbaar maken van dementie een belangrijk sociaal thema. In 'de Perrekes' in Oosterlo worden mensen met deze aandoening verzorgd. En dat gebeurt met wederzijds respect. Niet alleen worden bewoners als mensen behandeld, doch de genegenheid voor het verplegend personeel wordt geregeld met een welgemeend "dank je wel" uitgesproken. Handenarbeid - een heel huis werd met lapjes haakwerk letterlijk aan de buitenkant aangekleed - , muzikale therapie etc., resulteert in een verrassend mooie slotscène waar het lied, dat tevens de titel van de film is, door zowat elke aanwezige wordt gezongen. Ook het overlijden van een bewoner wordt niet als een droevig voorval in beeld gebracht, doch als een logisch vervolg op het leven. Een 'tot ziens' zeg maar. Alles in beeld gebracht met het nodige respect en met de nodige tederheid, is de film een soort van rustig kabbelende stroom geworden.

Dank je wel allemaal. Bijna de hele maandag lang prijkte FEEL MY LOVE op nummer één van de Publieksenquête in Rotterdam. Om terecht fier op t zijn, toch! Pas ' avonds zakte de film naar drie en werd overtroefd door NEBRASKA van Alexander Payne.

Geschreven door ZENO CORNELIS

[Like](#) [Share](#) You, Paul Pandu Celis and 26 others others like this.

[Achtergrond](#)

[Bioscoop recensie](#)

[DVD recensie](#)

[Blu-ray recensie](#)

[Nieuws](#)

VZW Filmmagie

Tivolistraat 45

1020 Laken

Belgie

©2014 Filmmagie

[Disclaimer](#)

[Webdesign by TPP](#)

[Clubs](#)

[DOCIP](#)

[Cinemagie](#)

[Educatief](#)

[Over](#)

[Recensies](#)

[Nieuws](#)

[Archief](#)

[Abonneer nu!](#)

ABONNEMENTEN

Jaarabonnement

€55 voor 10 nummers van 56 pagina's. Elke maand kans op vrijkaarten, dvd's, avant-premieres, ... (buiten België: €64)

Dubbelabonnement

Filmmagie en Cinemagie kosten samen €70. (buiten België: €85)

N° 646 07/2014

Nieuw

N° 645 05/2014

N° 644 04/2014

N° 643 03/2014

N° 642 02/2014

N° 641 01/2014